

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, vtorek, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejemati, ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrt leta 2 gold. 60 kr. — Za oznanila se plačuje od navadne četristopne vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska. 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. št. 220. — Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229.

Kranjskim mestom in trgom.

Denes ko ta list kranjskim bralcem v roke pride, bodo volitve v kmečkih okrajih že dokončane — upamo da vredno naše staroslovske Kranjske.

V četrtek 14. decembra pa so volitve po mestih in trgih. In tukaj napro protivniki Slovencev vse žile, da bi zmagali in po tem svetu rekli: glej, čisto slovanska kranjska dežela je po svoji inteligenciji za zatiranje vsega prostega gibanja med avstrijskimi Slovani, ona je za našo nemško vlado, za nas, ki smo lanske pruske zmage navdušeno praznovali. — Da bitako ne bilo, treba je da v zadnjem času naši domačini proti tujcem na noge stopijo, trebaje, da meščan, trgovec in uradnik vse store, da se nazaj odpadne ona svojat, ki iz vseh vetrov skupaj nagnana in z domačini neznačajniki pomnožena, dela pri nas in v našem imenu na sramoto našemu slovanskemu imenu in rodu.

Meščanom bodo prišli v kožuhu „liberalnosti“ in kazali na narodnjake, pitaje jih zopet s „farškimi hlapci,“ lagaje, da mi nismo za svobodo, da hočemo narod izdati v gospostvo samih jezuitov, kateri ljudstvo v nevednosti držati hote itd. itd. Kdo, ki ima odprte oči more to verovati? In kdo, ki se je v politiki okolo ozrl, more verovati, da so Nemci in njih prijatelji dandanašnji liberalni? Ako so nemška klanja in požiganja, in nemško divjanje proti francoski republiki in požrešno roparstvo Elsas-Lotaringije lansko leto liberalna dejanja; ako je liberalno, da so Nemci pripravni tudi z največjim absolutistom kakor je škof Raušer zvezo skleniti; ako je liberalno, da proti svojim političnim nasprotnikom na pomoč kličejo sabljo in ječo — potem bi prav imeli. Ker to ni, naj se nam ne hinavči, da je naš sedaj sedanji boj — boj liberalnosti z neliberalnostjo, svobode z nesvobodo. Zdaj se borimo — to je treba vedno in vedno ponavljati — za svoje življenje, za obstanek svojega slovanstva, in vprašanje je samo ali hočemo, da nas smrtno potare železna noga Prusije, ki bode prej ali kasneje čez naše glave hotela korakati do morja.

Res je, da se ravno denes ne ravna o tem, ali bode naša zemlja del Pruske; ali ravna se o tem, in naši nemški liberalci gredo na to, da se tla pripravljajo zvezati naše zemlje s Prusko. Slep in gluh je našinec kateri tega ne izpozna, in ne vidi, kar vidi in izreče vsak politikar razen Nemca in nemškutarja, kateri mora svoje prave namene skrivati. Mogoče ali gotovo je, da jih mnogo proti nam dela, ki tega nečejo, ali za to naš narod vse eno v brezdušno narodne smrti vodijo, če ravno so oslepljeni.

In ravno zarad tega, ker vemo zakaj se borimo, hočemo si pomagati z vsemi mogočimi pripomočki. To naj si zapomnijo zlasti trgovci in e. kr. uradniki. Lehko bi tem v spomin klicali kako nevedno je za vsacega moža, zatajiti svoj rod, svojo mater in delati proti obema za tujca, ker je tujec ravno zdaj močnejši; kako neznačajno je v nasprotje postavljati se ljudskemu mnenju cele dežele. Ali onim, kateri imajo sreča za domovino in svoj rod, tega opomina ni treba.

Onim pa, kateri za svojim dobičkom gredo, povemo, da naš narod nikakor ne bode tako ljubeznjiv, da bi kače, ktere so se na njego-

vem nedriji zredile in gavsrce pikale, tačas še rediti se pustil, kader se zdrami.

Uradnike bodo egoistični višji birokratje v volilni boj proti Slovincem silili v imenu cesarjevem. Tudi organ kranjskega nemškutarstva uradnikom in drugim volilec nasproti zlorabi cesarjevo ime, kateri je ustavo podpisal. Mi pa temu nasproti tu konstatiramo, kar so vsi celo oficijozni časniki poročali, da se cesar zdaj ne meša v volitve, da na Moravskem, kjer ima posestva, pod Auerspergom ne bode volil, da si je po pooblaščenju volil pod Hohentwartom. Naj torej uradniki na Kranjskem, kateri nemajo toliko moštva in zaupanja v pravično našo narodno reč, da bi za nas volili, vsaj posnemajo svojega najvišjega gospoda in cesarja in naj ljudstvu, neodvisnim možem prepuste odločitev osode naše svete domovine, naj se volitev ne udeleže.

Narodnjake po kranjskih mestih pa opozorujemo, da si na tanko zapomnijo in zapišejo in brezobzirno javnosti dade imena onih uradnikov in trgovcev, kateri med našim narodom bivajo, pa glasujejo proti njegovim željam in koristim. Naše ljudstvo bode potem že vedelo, kako se ima proti njim zadržati: gotovo ne bode podpiralo ni v kupčiji niti drugače take ljudi, ki rujejo proti njemu, da-si od njega žive in se bogate.

Zdaj gre za našo najsvetejšo stvar, za našo domovino in narodnost, in tu bodemo brezobzirni — kakor so drugi proti nam, ki nam potem terorizem in brezobraznost očitajo, ako — radovoljni ne nastavljamo še drugo lice, ako smo bili po enem udarjeni.

Domače in slovanske novosti.

— „Slovensko učiteljsko društvo“ s sedežem v Ljubljani je dovoljeno. Znano je, da so imeli v Ljubljani do zdaj društvo kranjskih učiteljev. V poslednjem shodu je to sklenilo premeniti se v „slovensko“ društvo, tako da se zdaj morejo vsi slovanski učitelji v eno svoje društvo zediniti. Ključemo torej štajersko-slovenskim, koroškim, goriškim in primorskem učiteljem: zedinite se, „v združbi je moč“, in združeni boste s časom dosegli kar vam gre. — Veseli nas ta zopetna pridobitev tem bolj, ker bodo zdaj mnogi slovanski učitelji odločili se od škodljivega nemškunarodnega upljava. Da pa bode združeno naše učitelstvo narodno — za to smo brez skrbi.

— Beremo po nemških listih poročila in celo telegrame, kako sta Seidl in Brandstetter imela volilne shode v Poličanah in pri sv. Lenartu, pa da so jima volilci v obilnim številu nasproti prišli, zaupanje izrekli itd. itd. — A vse to je nemško-liberalni „švindal.“ Resnica je, da sta zbobnala pri vinu v Poličanah šest, v Sv. Lenartu pa 4 drage nemšičke glave vkup. Tem sta po svoje švadronirala in lepo so se razšli: Seidl in Brandstetter nista vedela kaj sta govorila, njiju poslušalci pa ne kaj so poslušali. Vse dopise in telegrame je pa v samostalvo in samohvalo „kratki Frice“ Brandstetter sam oskrbel.

— Ljubljanskim Nemcem glasilo „Tagblatt“ je prinašal novost, da je neki kaplan Sore kmetom rekel, ka pri zadnjih volitvah gre za to ali bodemo pruski ali ruski podložniki. Mi bi glavo zastavili da omenjeni mož tako ni govoril. Mogoče

je, da je rekel: ali pruski ali avstrijski — in prav je imel če je tako rekel. Vendar dunajski „katoški“ Volksfreund brez pomišljanja vzame „Tagblattovo“ notico in jo v svojem članku porabi proti Slovanom, judovska „N. fr. Presse“ to z veseljem od svojega klerikalnega brata v prustvu ponatisne in tako pride ena laž med širni svet, s katero dokazujejo, da je „liberalno“, duhovnikom posebno slovanskim in českim, ki ne delajo „pour le roi de Prusse“ — državnega pravdnika, če ne rablja na vrat naščuvati.

— Spodnje Štajersko ni slovensko; ta stavek je graška Tagespost v dopisu iz Brežic prežvekala, in ponatisnila sta njeno modrost tudi „Laib. Tagblatt“ in „N. Fr. Presse.“ Zadnja je dopis dr. del Cotta, ktereга smo v malo drugačni obliki že avgusta 1869 v uvodnem članku „Laib. Tagblatta“ čitali, nekoliko preuredila in piše v njem to-le: Štajerske razdeljene neče nobeden vrl Štajerec, naj bode Nemeč ali Slovenec. V čisto slovanskih okrajih je ubožnost in duševna sirovščina doma, v drugih pa je, po listu borznih jobberjev, vse kakor v raj. — Da Slovenci Štajersko razdeljeno žele in da se hočejo politično s svojimi narodnimi brati združiti, kaže veliko število priznalnih pisem, ktera so dobili leta 1869 štajersko-slovenski poslanci v graškem zboru, ko to zedinjeno Slovenijo terjali, in peticije, ktere so tedaj zboru doste. in da čisto slovanski okraji niso ni materijalno, ni duševno siromašni, to kaže že pogled v savinjsko dolino in ljutomerski okraj. Ravno v nemškutarstvih okrajih je ljudstvo ubogo, ker mu njegovi sovražniki jemljejo sredstva za materijalni in duševni blagostan. Pa „Tagesposti“, „Laib. Tagblattu“ in „N. Fr. Presse“ se ni treba brigati za resnico in pravico; saj ti listi vedo da ravno z lažmi o Slovanih svojim prejemnikom in sedajni vladi ustrezajo. Občinstvu teh nesramnih listov je vse dobro, kar jim kaj nese; morala in politična vest je tem ljudem že davno zginila.

— Kakor na Kranjskem „velikoposestniki“ po v nebo kričeči krivici volijo skoro tretjino poslancev v deželni zbor, tako tudi na Českem. Zanimiv pa je račun českih listov, koliko namreč plačajo davka kandidati nemške in česke (historične) stranke. Kandidati nemško-ustavoverne stranke na Českem plačajo od 28.308 oralov zemlje 32.759 gld. Kandidati česko-historične stranke pak od 83.665 oralov 104.814 gld. davka, torej 72.055 gld. več nego nemški. — Zanimivo bi bilo, ako bi eden naših narodnjakov, ki je na viru, preračunal davkove razmere kranjskih ustavovernih velikoposestnikov k davkoplačevalcem cele dežele.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 9. decembra. [Izv. dop.] Sinoč ob šestih zvečer je odbor društva Slovenije sklical shod volilcev našega mesta, ktereга se je udeležilo nad 160 volilcev. Po kratkem dogovoru so enoglasno sklenili, da naj bosta naša kandidata za Ljubljano gosp. Valentin Krisper in gospod Ivan Vilhar. S srčno radostjo izrekamo, da je ta volitev jako srečna, kajti ta dva gospoda sta jako priljubljena, izkušena domoročca in uživata splošno zaupanje, tako da smelo rečemo: ako je po naši mali dozdandji delavnosti mogoče v Ljubljani zmagati že letos, in po dosedanem krivičnem volilnem redu, bodemo zmagali s tema kan-

didatoma. Živela tedaj gospoda Valentin Krisper in Ivan Vilhar, kot naša kandidata!

Se vé, da bo treba tudi živahne energične agitacije, zlasti pa naj vsak volilec pregleda volilne listine in reklamuje svoje volilno pravico, ako se ni jemala pri sestavljanji v ozir. Ravno tako naj bi dotičniki, v prvi vrsti pa društvo Slovenija, in posamezni posebni odbori, kateri naj bi se v raznih oddelkih mesta brž osnovali, nemudoma protestovali, da se vpisujejo v volilne listine takli ljudje, ki v Ljubljani niso nikakoršne volilne pravice. Tako n. pr. naj se izbriše 17 železniških uradnikov, kateri davek od svoje plače na Dunaji plačujejo, tedaj v Ljubljani nobene pravice niso, akoravno so do zdaj vsigdar in vsi v nemčurskem smislu volili. — Enako bi se še nekateri drugi odstraniti dali. Da se porabijo vsa sredstva, je zmaga gotovo naša, kajti naša kandidata sta domačina, kri od naše krvi, nasprotna kandidata sta pa dr. Suppan in dr. Kaltenegger, prvi rodod Tirolec, drugi pa Dunajčan. Res sramota bi bila, da bi ne volili svojih ljudi in si jih morali izposojevati od drugod. Gospodje volilci naj tedaj volijo v domoljubnem smislu, naj dajo svoje glase domačinom, ne pa tujcem, vsak volilec pa naj nagovarja svoje sosedne in druge znane volilce, da kolikor mogoče dobimo narodnih glasov. Naprej pa že zagotavljam, da bomo z vso pozornostjo zapisovali, kdo voli narodno, kdo je z nami domačimi, kdo pa zoper nas!

Jako smešno novico nam poroča prijatelj iz Postojne. Ondi prebiva namreč dr. Deu, kateri je hotel pri sedanjih volitvah kakor „deus ex machina“ delati za nemškutarje. V ta namen je ta „učeni“ doktor pobiral od posestnikov pooblastila, češ, da bode on za nje glasoval. Pa dr. Deu obrača, okrajni glavar s postavo pa obrne in prav mirno gospodu doktorju Deu-u pove, da to nikakor ne gre. Ko bi bil gospod doktor Deu malo postav bral, si bil lahko prihranil tako blamažo. Das kommt von das!

Od nasprotnih kandidatur v naglici le še to: Dežman kandidira za Tržič, Kamnik in Radoljevo, kaj bide, saj ga bodo, ko tu propade, volili nemčurski veleposestniki. Za Postojno se imenuje Obreza iz Vrhnike, kateri bo svojim volilecem kot kandidatni govor bral račun Vrhniske občine, ktere ga že 24 let (!) ni položil in vrh tega jim razlagal čudne lastnosti svoje neobčutljive županove kože. Kot protikandidati našega vrlega Kotnika se imenujeta dr. Deu iz Postojne in gosp. Jelovšek vulgo Špehar iz Vrhnike. Iz tega in iz navedenih imen razvidijo naši bralci, da se nam ni ničesa bati in da so vse te nemčurske kandidature le „schüchterne Versuche“ brez pomembe.

Iz Planine. 8. dec. [Izv. dop.] Kako naš Ogrine-paša razumeva ravnopravnost, kaže naslednji dopis pol nemški, pol slovenski, kakor bi se spodobilo samo o predpustnem času.

Von der k. k. Bez. Hauptmannschaft Loitsch zu Planina. Z. 8768, 8875. Predstojništvu soseske. Portofreie Dienstsache. Cirknica.

v lastne roke gosp. predstojnika.

Ich mache noch einmal auf die Folgen des rechtskräftigen Erkenntnisses (!) gegen derlei Misgriffe (?) aufmerksam, — in Vas prosim, da se nikar več s tem ne igrate (kako očetovsko! Dop.) zakaj mogoče je (da g. Ogrine celo svojo trmo opusti, zlasti, ker je dobil že tretji za ukaz od deželne vlade! Dop.), da Vas enkrat velike težave in težka odgovornost dosežejo, kadar čas pride (kateri čas?) bo vsak rep med noge stisnil (Welch' pikanter Amtsstil! Dop.) kateri Vas zdej k ti napaki nagovarja, pa pojde.“

Iz Ljutomera. 8. dec. [Izv. dop.] V naši čitalnici se pričinja novo življenje. Bilo je namreč tu v zadnjem času nekakovo tihostanje v tej zadevi, zlasti pa od one dobe, ko sta slavna narodnjaka dr. Ploj in dr. Zarnik ljutomerski trg zapustila; kajti imenovana gospoda sta z drugimi v zvezi neustrudljivo delala toliko za povzdigo in

učvrstjenje tukajšnje narodne čitalnice, kolikor sploh za razširjenje slovenske narodne ideje.

V sredo 6. decembra zbrala se je v čitalničnih prostorih mična družba naših, in v nazočnosti teh praznovala se je slovesnost v spomin slavnega našega pesnika Preširna. Povabljenih in došlih narodnjakov bilo bi še večje število, ako bi čitalnica z večjimi prostori razpolagati mogla. Beseda je bila sicer samo mala, a vendar mikalna in prijetna. G. predsednik čitalnice je omenjal Preširna, in njegovo imenitnost, povdarjal važnost društev in njih dolžnosti spominjati se slavnih mož. G. K. je prav hvalevredno deklamovala Koseskega „Orjaško igračo“ in tajnik čit. prednašal je Vilharjevo basen „Župan“. Po dokončani tomboli so naše gospodičine prav milo prepevale slovenske pesmi; med tem se je za občinstvo z igro ali na drugi način kratkočasil. Sploh se sme reči, da se je „mala“ beseda v spomin „velikega“ Preširna sicer ne sijajno, a vendar lepo izvršila.

S to veselico smo pričeli letošnje zimske zabave. Prihodnja beseda se bode izvela gotovo za mesec dni. Takrat se bode povabilo kolikor mogoče mnogo občinstva.

Življenje in red mora se na novo povrniti v naše društvo. Za to nam je obljubil skrbeti novi tajnik L., ki se bode iz svojega priznanega rodoljubja gotovo potrudil, da bode čitalniškim udom ustrezal tudi glede čitanja časnikov in knjig, ktere poslednje reči bodo vsikdar družabnikom na razpolaganje v čitalnični sobi ali pa na domu posameznim.

Da bode pa mogoče napravljati besede, skrbeti za časnike, knjige, stanovanje, luč, kurjavo itd.; treba je denarne podpore od strani družabnikov, kateri pa v poslednjih časih še malih mesečnih doneskov odštevali niso. Pregovor pravi: „Roka roko umiva“, a „iz nič ni nič.“ Odbor čitalniški bode zvesto spolnoval prevzete dolžnosti, a družabniki naj se tudi spominjajo svojih zaupnih mož!

Tedaj domoljubi, prijatelji naši stari, ostane zvesti in ne pozabite središča našega narodnega — ljutomerske čitalnice!

Iz Trsta. 9. dec. [Izv. dop.] V Trstu, kjer so nas Slovenci Lahij za zdaj nazaj potisnili, ki pa bomo ob času nazaj tirjali kar je naše in slovansko, se je med tukajšnjimi Lahoni v njih taborji rodila velika nesloga, in ste postali dve italijanski stranki, ktere ste pa obe za dopolnitev „nedovršene Italije“. „Cittadino“, že znani laški zmaj, kateri bi rad vse Primorce in sploh Slovane požrl, zameril se je ne davno naenkrat mestnemu svetovalstvu, ker je Hermeta osebno napadel. Hermet pa, sicer tudi mož, ki že vidi v Trstu obljubljeni laško provincijo, se je hudo maščeval nad njim. Povod temu je dala tožba dr. Pepeva iz mestne bolnice, kateri je „Cittadino“ tožil, ker ga je ta list s članki napadal, rekši, da bolnike slabo zdravi in da jih celo tepe in stradati pusti; vse to pa se je pri končnem sodskem obravnavanju, ktero je več dni trajalo, nekako problematično izvršilo. Porotniki, pripadniki Hermetovi so „Cittadina“, pri vseh vprašanjih za krivega izpeznali, in urednik „Cittadina“, slovanski izrodek Antonac, kakor vsak bastardat hud nasprotnik naš, bode moral 150 gld. v siromašno kaso plačati, 3 mesece sedeti in vse stroške obravnave okolo tisoč gld. plačati.

Začel pa je tudi izhajati nov politični laški časnik „Progresso“. Načelnik mu je Hermet in ta se strašno kavsa in puli s „Cittadinom“, kateri v velikih je zadregah, in sicer tako, da je začel po mestu in v okolici podpise beračiti in nabirati da bi odstranili dr. Pepeva iz bolnišnice, in tako mestno svetovalstvo in porotnike blamiral. Ali to se bode teško zgodilo, ker so vsi tukajšnji zdravniki poslednjemu prišli za dobri izid pravde srečo voščiti, in tako na njegovo stran stopili. List „Progresso“ pa se šopiri v svoji grozovito veliki obliki, še veliko večji, nego slavofag Hermet, ter udriha po „Cittadino“ in zametuje njegovo politiko.

Kaj pa mi Slovenci k temu rečemo, mislite si lahko; več nesloge ko bode v sovražnem taborju, ložej bomo premagali, in toliko večji prid si hočemo vzeti, ter nadaljevati svoj pot. Da bi le več duševnih moči in energije imeli! Važnost Trsta za Slovenijo, za našo občeslovansko prihodnost pač spoznamo vsi, tudi nas je precej v Trstu in v okolici, zdravo Slovenstvo, — ali kakor na Koroškem, manjka nam duhov, voditeljev!

Torej inteligentna mladina slovenska, hitro dorastaj, oborožuj se „z uma svitlim mečem“, da bodeš v možatih letih v marljivo delo stopilo. Trst, ki ima toliko slovenskega elementa, ki ima slovensko okolico in celo slovensko Primorje kot hrbtna straža, bode še naš, ali dal nam bode še dosti dela. Ta čas tudi mi, ki zdaj po svojih močeh delamo, nečemo mirovati, še dalje hočemo, počasi pa gotovo zrna narodnega duha v rodovitno zemljo polagati. Da se lahoni sami demoralizujejo in med seboj slabe, — bog jim to povrni.

Čujem, da se tudi v Reki enako kakor v Trstu Italijenišimi med seboj divje lasajo. Nekdaj ni mogel v Reki niti en časopis izhajati. Zdaj imajo pa dva — dnevnik, ki eden drugega pobalinsko trgata in z blatom kidata, stranka psuje na stranko. To bi lahko tamošnjim Hrvatom v prilog prišlo, če bodo znali situvacijo porabiti. Nemamo nič proti temu če se tu in tam laška kača sama v rep ugrizne in sama sebe požre. Naprej zastava Slave!

Politični razgled.

V notranji avstrijski politiki vlada zima. Dokler volitve ne bodo končane, ne more ministerstvo nobenega koraka dalje. In le-te ne bodo, kakor je videti izpadle na njegovo korist, tako da se utegne izpolniti „Vaterl.“ dovtip, da je to ministerstvo samo „za zimo“.

Hrvatski ban Bedeković je po poročilih nekterih listov prosil za demisijo, ker nekateri njegovih predlogov o postavah niso bili sprejeti. Kot njegov naslednik se imenuje grof Ladislav Pejačević. Tem novicam je še potreba potrdila. Pejačević je po svojem magjaronstvu še na slabem glasu in je eden sopričetnikov umazane lonjsko-poljske reči. Bil bi toraj še slabiji ban ko Bedeković, kteremu se vsaj državljanska poštenost priznava.

V ogerskem ministerstvu se pričakujejo premembe in sicer bode neki minister notranjih zadev Tóth odstopil, ker mu državni zbor ni dovolil neke svote, ktere je tirjal za stroške, kateri nastanejo po začasni rabi civilnih uradov za vojaštvo. Deak sam je govoril zoper ono točko proračuna, ker je negotovo ali se tako rabljenje sploh kedaj godi. Prej je že levica terjala, naj se minister Tóth dene v obtožni stan. Dalje se poroča, da bode ministerstvo deželne brambe, ktero zdaj Lonyay sam vodi, prevzel poslanec Hollan.

Zdanji precej nemško misleč ruski car je pri banketu praznovanja Jurjevega reda nemškim gostom izrekel „upanje da bodo prijateljske razmere med Nemčijo in Rusijo ostale tudi v prihodnji generaciji.“ — Cari umirajo, a narodi in njih pravice ostanejo.

Kako se v Berlinu za svoje gaštanjske zaveznike, ustavoverne avstrijske Nemce boje, kaže slučaj, da se so pri Audrašiju pritožili, kako je to, da je Beust na svojem potu v London Thiersa v Parizu obiskal. Zarad tega je baje že razpor med Audrašijem in Beustom, tor je poklican nemški poslanik Schweinitz na poročila iz Dunaja v Berlin.

Angleški kraljevič naslednik je nevarno bolan, tako da se vsak čas pričakuje njegova smrt.

Razne stvari.

* (Predilsko železnico) izdelati kar najhitreje, je sklenil zbor v Trstu pod predsedništvom barona Pascotini-a.

* (C. k. finančno vodstvo na Kranj-

skom) je v novem organizmu davkarških uradov imenovano za davkarške oficijale I. reda gospode: Sliiv. Martiny-a, Ant. Grebenz-a, Fr. Petizl-a, Ant. Blechschmid-a, Jan. Sieberl-a, Jan. Schif-neder-a, Ferd. Schuller-a, Ad. Stampf-a, Ad. Simo-ley-a, Jurja Dollinschek-a, Ign. Müller-a, Frido-lina vit. Franken-a, Jož. Jegitsch-a, Jan. Grudn-a, Jož. Hrovath-a, Karla Wenzliss-a, vse definitivno.

Za davkarške oficijale 2. reda so imenovani gospodje: Karel Saiz, Jož. Siemetz, Al. Kenda, Andr. Goll, Emil Janeschitz, Fr. Reichel, Imoc. Grobath, Fr. Grablovitz in Ad. Peisebe, vsi defi-nitivno; gospodje: Al. Rannikar, Ant. Preuz, Ant. Jeschenager, Fr. Ihan, Fel. Selugel, Ant. Kadiv-nies, Karel Moschner, Vinc. Waida in Fr. Urban-tschitsch, vsi provizorično. — Za provizorične davk. oficijale 3. reda so imenovani gospodje: Jan. Riessner, Ludv. Weber, Ant. Stejtschl, Ign. Ersehen, Jan. Volz, Al. Benda, Rih. Murgel, Oton Kulnig, Fr. Windischer, Al. Moschner, Ant. Nučič, Ant. Orehek, Fr. Sehnkonz, Mart. Bajak, Vinc. Gapp pl. Tammeburg in Mih. Jereb.

* (Tat), kateri je bil, kakor smo v 140. št. "Slov. Nar." poročali po noči ulomil v našo tis-karnico in iz kompotarja ukradel okolo 400 gld. — je po e. kr. žandarmeriji blizo Konjice že ujet v ošobi enega hlapca, kateri je bil prej v tiskar-nici za koloobračaja pri mašini, a dva dni pred-tatvno zgrad nemarnosti odpuščen iz službe. Do-bili so pri njem še večino ukradenega denarja in stvari, ktere si je bil za-nj nakupl. Tat se je bas pri svoji "ljubici" veselil, ko ga je oblastnja za-sačila in zaprla. Zdaj je svoje zločinstvo že ob-stal in v zaporniška obsojba. Da je stvar tako brz na dan prišla, se je največ zalivaliti maribor-skemu preiskovalnemu sodniku "Poharcu", ki je bil preiskavo energično v roke vzel.

Da se Zobje in čelustno meso zdravi ohranijo, je dovolj, ako se vsak dan čistijo z Anatherinovo ustno vodo

(Anatherin-Mundwasser)

od Dr. J. G. Poppa c. k. dvornega zdravnika na Dunaji, Mesto, Bognergasse, Nr. 2.

Rabi se tudi potem z najboljšim vspehom, ako so začeli že zobje boleti, ker se ne dela potem več zobni kamen, in se ustavi daljša gnjitev zoba, majoč: in rado krvaveče zobno meso ozdravi, in surad od gnjilih zob v ustih odpravi. (27—3)

V flašah po 1 gld. 40 kr. a. v.

Dobi se v Mariboru v Bankalarjevi lekarni, pri g. A. W. Königa, lek. Ma-rija pomočnica, pri g. F. Kolletnigu in v Tauchmann-ovi bukvarnici; v Celji pri Crisperju in v Baumbachovi lekarni; v nemškem Landsbergu pri A. L. Mil-lerju, lekarju; v Gleichenbergu pri F. pl. Feldbachu, lek.; v Konjicah pri C. Fisbherju, lek.; Leibnitz, lek. vdove Kretzig; Ljutomeru lek. F. Pessiak; Murek lek. L. pl. Steinberg; v Ptujju lek. E. Reithammer; Radgoni lek. F. Schulz in J. Weitzinger; v Brežcah J. Schniderschitsch; Rogatec lek. Krisper; v Kislivodi v lekarni; Stainz V. Timonšek, lek.; Sl. Bistrici J. Dienes, lek.; Slov. Gradcu J. Kaligarič; Podčetrtek Vasuik lek. Varaždinu A. Halter, lekarnici.

Prof. Dr. Lappierre-a
Vbrizgovalno zdravilo

ozdravi*) v 3 dneh vsak tok iz seavnika, kakor tudi **beli tok**, pri ženskah, če je tudi zastarel. Cena za steklenico s podnikom o rabljenju 1 tolar 20 seb. gr. Za poslan denar se strogo skrivno dobi po

A. Witt-u.
Linden-Strasse 18. Berlin.
(59—9)

En trgovski néencec

takoj v štacuni hiše Wegscheiderja v Ptujju prostor najde. Potrebno je znanje slovenskega jezika. (84—2)

Naznanilo

slavnim čitalnicam in pevskim društvom.

Ljubljanska čitalnica je založila avtografični natis sledečih možkih zborov.

Prva polja: "Cigani", zbor, skladatelj F. Vogel
Druga polja: "Nad zvezdami", pogrdbna, sklad. Gthndmann. "Psalm", cerkevna ali pogrdbna sklad. Fr. Gerbie; "Na Gornji", pogrdbna, skla-datelj Fr. Gerbie; "Pogrebna", pogrdbna sklad. Kreuzer.

Tretja polja: "Samo", zbor, skladatelj Förster; "Plabe deklice", četverospjev, česka.

Četrta polja: "Na boji", zbor, sklad. Förster; "Veterna", četverospjev, sklad. Rihar; "Zapu-šena" četverospjev, skladatelj B. Igavic.

Peta polja: "Ura", zbor; sklad. Ghinka; "Slovani", zbor, sklad. J. Vašek; "Strunam", četverospjev, "Dav. Jenko;

Šesta polja: "Ponočni pozdrav", zbor, sklad. A. Nedved; "Zakletve viličarja", zbor, sklad. Diter; "Vosilo", zbor, sklad. Skraup.

Sedma polja: "Zlatomasnik", (Partitura), sklad. V. Valenta.

Omenjene pesmi se dobijo po jako nizki ceni. Vsaka polja velja le 6 kr., tedaj štiroglasno 24 kr. Naročila in denar sprejema čitalničnega pevskega zbora blagajnik gosp. Franjo Drenik v Ljubljani. (83—3)

Podajte sreči rokó!
250,000 M. Ort.

(77—3)

v najstarejšem srečaji kot najvišji dobiček ponuja **najnovčje velike zrenanje denarjev**, ktero je od visoke vrede dovoljeno in garan-tirano.

Korisna naredba novega načrta je taka, da se v teku naših mesecev v 7 zrebanjih **29.900 do-bitkov** gotovo določi, med temi so glavni do-bitki od evanuelno M. Ort. **250.000**, spezielno pa **150.000, 100.000, 50.000, 40.000, 30.000, 25.000, 20.000, 15.000, 12.000, 10.000, 8.000, 6000, 5000, 3000**, 102krat **2000**, 206krat **1000**, 256krat **500**, 1320) **510** itd.

Prilodnja prva vzdigatev dobitkov tega veli-kega od države garantiranega žrebanja denarjev, je uradno določena in bodi

že 20. decembra 1871

in velja za-njo

1 cela izvirna srečka samo gld. 31/2
1 polovična izv. srečka " 1 3/4
1 četvrtina " srečka " 1.

Vsa naročila se precej z največjo skrbljivostjo store in dobi od nas vsak z državnim gromom za-znamovane izvorne srečke sam v roke.

Naročilom pridajemo zastoj potrebne uradne načrte in po vsaki vzdigatvi pošiljamo našim in-terestom neopomeni uradne zapiske.

Impletive se godi vselej promptno pod dr-žavno garancijo in sicer po neposredni pošiljavi ali na željo zainteresovov po naših zvezah na vsah več-jih trgih Avstrije.

Naš debit je vedno srečen in smo bili stoprv pred kratkim med mnogimi drugimi imenitimi do-bitki 3krat prve glavne dobitke v treh vzdigavah po spričevanju uradnih dokazov dosegli in svojim interesom sami izplačati.

Smie se pri takem na **najsolidnejši pod-lagi utemeljenem podzetju** povsot na živo ude-ležbo z gotovostjo računati: naj se torej blagovoli že zarad bil nje vzdigatve vsa naročila kar najhi-treje direktno poslati hram

S. Steindecker & Comp.,
Bank- und Wechselgeschäft in Hamburg.

Kupujejo in prodajajo se vse vrste državni obli-gacni, zalezniških debite in pesničnih sreček.

P. S. Zahvaljujemo se s tem za nam darovano za-tpunje, vabimo ob začetku novega žrebanja k udeležbi in se bodemo tudi za naprej tu-dilj z vedno promptno in rečno pomočjo požno zadovoljivosti svojih spoštovanih intere-sentov doseti.

Kovane uradno preiskavane **decinatne vage** četiroglate oblike:

Nositeljna moč:	1	2	3	5	10	15	cent.
Cena, gld.:	18	21	25	35	45	55	
Nositeljna moč:	20	25	30	40	50	cent.	
Cena, gld.:	70	80	90	100	110.		
Nositeljna moč:	1	2	4	10	20	30	ht.
Cena, gld.:	5	6	7,50	12	15	18.	
Nositeljna moč:	40	50	60	70	80	ht.	
Cena, gld.:	20	22	25	27,50	30.		

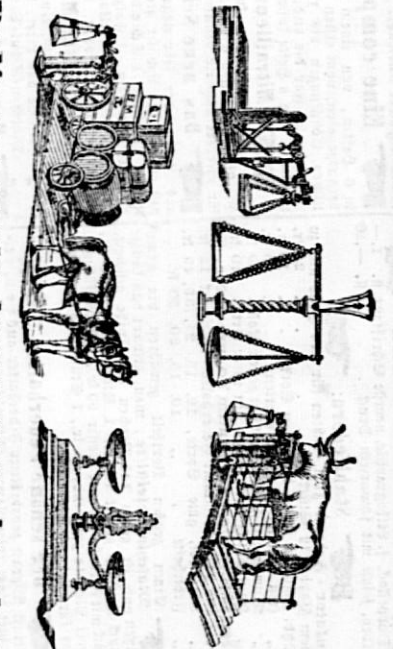
Vage za živino z klesanim obročjem in utegji (gravitir):

Nositeljna moč:	150	170	200	250	300	350.
Cena, gld.:	150	170	200	250	300	350.
Nositeljna moč:	50	60	70	80	100	cent.
Cena, gld.:	350	400	450	500	500.	
Nositeljna moč:	120	150	200	300	cent.	
Cena, gld.:	600	650	750	900.		

L. Buganij & Comp. fabrikanti vage in utegov. Dunaj, mesto, Singerstrasse Nr. 10.

Dalje vse sorte drvice vage in utegi.

Naročilom proti pošiljanju denarja ali na poštno poduzetje ustreže precej: (11—42)

Povabilo za nakup novo izdanih Innsbrurskih tako zvranih Tirolskih sreček,

katere, kakor v poznejšem razloženo, so boljše, ko gotovi denar, in ktere bodo prvič in pridojčje že 3. januarja 1872 vzdignene.

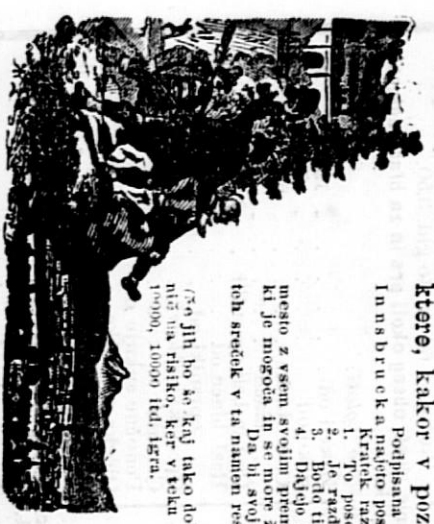
Podpisana menjavnica, si s tem dovoluje svojim čestolim P. T. prijateljem prejemnikom in posebnim prelatečjem naznaniti, da je prevzela od dedalnega mesta Innsbrucka male posejlo v zmožku od 1 milijona, gold. avst. valj. in prosil, naj se s tem srovnajo stvari, da dobitna prjalna narocila ali vprasanja samo podpisani menjavnica dojdejo. Sreček razkaz nekotnih koristi. Ktere, posejlo daje:

1. To posejlo znaša vsaj samo 1 milijon gold. avst. valj. in se z 2.500.000 gld. a. v. v 40 letih vrne in
2. Je razdeljeno v dohne dolžne liste, katerih vsak mora biti vsaj 30 gld. a. v. izredno.
3. Dohodki, ki se bodo na leto v zid. letu pri z glavnimi dobitki od 30000, 10000, 10000, 10000 gld. a. v. izredno, kar gotovo vse garancije daje, se s tem, da je dožele glavno mesto z vsom svojim nepremakljivim in nepremakljivim vrednostim v sodniško sodni predmeti, ki mu grede, porok, vsako sigurnost, ki je mogoča in se more zdeli ali misliti in tako se lahko vsaki državi srečki na strani stavijo.
4. Dopolno oni, ne glede na to, da je doželo glavno mesto imenitno, predmeti, ki mu grede, porok, vsako sigurnost, ki je mogoča in se more zdeli ali misliti in tako se lahko vsaki državi srečki na strani stavijo.

Da bi svojim P. T. prejemnikom dokazala, kako podpisana menjavnica sama o vrednosti in gotovosti tega papirja kot založnega kapitala misli, je sklenila, en del teh sreček v ta namen rezervirati, da izreče in se zavže, vse pri njej od denos do

3. januarja 1872 v posameznih kosih po gld. 30 a. v. kupljene take srečke

(75) jih bo še kaj tako dolgo, eno leto t. j. do incl. 1. januarja 1873, po polni kupni ceni, t. j. tudi po 30 gld. v placilo jemati, tako da potem takem vsak kupce takih sreček ne da nič na mislo, ker v teku enega leta ono srečko vsak izmenek lahko za celo kupno ceno v placilo da in tako zas toraj pri akrotnam vzdigavju za glavne dobitke od 30000, 15000, 10000, 10000 itd. 1572.

Menjavnica c. k. priv. dunajske trgovske banke poprej **Joh. C. Sothen** na Dunaji, Graben, Nr. 13.

